

قبله

قبله

مسأله ۴۱) مکلف باید نماز را به سمت کعبه بخواند که به این اعتبار به آن «قبله» می گویند. البته برای کسانی که از آن دورند و محاذات (رو برو بودن) حقیقی برایشان میسر نیست، همین اندازه که گفته شود به سمت قبله نماز می خوانند، کافی است.

مسأله ۴۲) نمازهای مستحبی را می توان در حال راه رفتن یا هنگام سوار بودن بر وسیله نقلیه خواند و در این صورت لازم نیست که رو به قبله بودن رعایت شود.

مسأله ۴۳) نماز احتیاط، سجده و تشهد فراموش شده باید رو به قبله انجام شود و در سجده سهو نیز احتیاط مستحب آن است که رو به قبله باشد.

مسأله ۴۴) نمازگزار باید به جهت قبله یقین و یا اطمینان پیدا کند، چه از راه قبله نمای صحیح و معتبر یا از راه تابش خورشید و ستارگان (در صورتی که آشنا به استفاده از آنها باشد) یا از راه های دیگر، و اگر نمی تواند اطمینان پیدا کند به هر طرف که گمان بیشتر دارد، باید نماز بخواند؛ مانند گمانی که از محراب مسجد به دست می آید.

مسأله ۴۵) کسی که برای یافتن جهت قبله هیچ راهی ندارد و گمانش هم به هیچ طرف نمی رود، بنابر احتیاط واجب باید به چهار طرف نماز بخواند و اگر برای چهار نماز وقت ندارد، به هر اندازه ای که وقت دارد نماز را تکرار کند.

مسأله ۴۶) اگر با وجود تحقیق در مورد جهت قبله اشتباه کند، چنانچه انحراف از قبله کمتر از سمت راست یا چپ قبله (حدود ۹۰ درجه) باشد، نمازش صحیح است و اگر در اثنای نماز متوجه این اشتباه شود، باید بقیه نماز را رو به قبله ادامه دهد و فرقی نمی کند که وقت وسعت داشته باشد یا نه.

مسأله ۴۷) کسی که یقین به جهت قبله ندارد، در بقیه کارهایی که باید رو به قبله انجام شود، مانند ذبح حیوانات و غیره، باید به گمان خود عمل کند و اگر به هیچ طرف گمان ندارد و همه جهات برای او مساوی است، به هر طرف انجام دهد، صحیح است.

۱. گفته می شود در روزهای هفتم خرداد و بیست و پنجم تیرماه که هنگام ظهر به افق مکه، خورشید به طور عمودی بر کعبه می تابد، چنانچه شاخصی؛ مانند قطعه ای چوب صاف یا میله در زمین هموار به طور عمودی فرو کنیم، جهتی که سایه شاخص هنگام ظهر به افق مکه نشان می دهد، جهت خلاف قبله خواهد بود (یعنی جهت قبله در امتداد سایه در طرفی از شاخص است که سایه ندارد). چنانچه این امر موجب اطمینان به جهت قبله باشد، جایز است طبق آن عمل شود.